

מ"ת 6747/06/15 - מדינת ישראל נגד ג'נאן כרום

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

24 יוני 2015

מ"ת 6747-06-15 מדינת ישראל נ' כרום(עציר)

כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב ג'נאן כרום (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד גב' חני דגן

ב"כ המשיב - עו"ד סלאבה רזנפלד (מטעם הסנגוריה הציבורית)

המשיב - בעצמו (הובא באמצעות שב"ס)

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה למעצרו ופסילתו עד תום ההליכים של המשיב המואשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירות מיום 21.6.15.

המבקשת חזרה על הבקשה, טענה לקיומן של ראיות לכאורה והפנתה לתיק החקירה. טענה למסוכנותו של המשיב הנלמדת מחומרת העבירה ועברו התעבורתי הכולל עבירה זהה של נהיגה בזמן פסילה.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. טען כי אין ראיה לכך שרישיונו של המשיב לא הופקד במועד שנקבע בגזר הדין. בהקשר זה טען כי היה על המשיב להפקיד את הרישיון עד יום 01.02.12 והציג לבימ"ש אישור משרד הרישוי לפיו רישיונו של המשיב תקף עד שנת 2016. הפנה להודעת הנאשם במשטרה לפיה סבר כי רישיונו הופקד ואף נמנע מלנהוג במהלך תקופת הפסילה וחזר לנהוג רק לאחר סיום הפסילה וקבלת רישיון נהיגה תקף. אשר למסוכנותו של המשיב הפנה לעברו התעבורתי שאינו מכביד למעט עבירה אחת של נהיגה בזמן פסילה. בנסיבות אלו טען כי יש לדחות את הבקשה. לחילופין הציג חלופת מעצר.

אשתו, אחיו, אביו ואמו של המשיב העידו כי הם מוכנים לפקח על המשיב ככל שיידרש ואף לחתום על ערבויות צד ג'.

עמוד 1

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בחומר החקירה שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. נהיגת המשיב במקום ובזמן המפורטים בכתב האישום אינה שנויה במחלוקת.

במחלוקת השאלה האם המשיב היה נתון בפסילה אם לאו. המשיב נכח במעמד גזר הדין בתיק פ"ל 4106-01-11 במסגרתו הוטלו עליו 4 חודשי פסילה בפועל. המשיב לא פעל להפקדת הרישיון חרף ההסבר המפורש שניתן לו בעמ' 5 ש' 23-26 לגזר הדין. בהקשר זה יצוין כי במסגרת תיק 4106-01-11 הודה הנאשם והורשע בעבירה של נהיגה בפסילה באותן הנסיבות (אי הפקדת רישיון נהיגה), כך שבוודאי "למד" אז על חובת ההפקדה. בנסיבות אלו לא ניתן לקבל טענתו לפיה לא היה מודע לחובת הפקדת הרישיון.

גם אם המשיב "שכח" דבר הפסילה בחלוף השנים, אין בכך כדי להוות טענת הגנה.

בנסיבות אלו המבקשת הוכיחה לפחות לכאורה, כי המשיב נהג בזמן פסילה.

עילת מעצר:

אשר לקיומה של עילת מעצר, מסוכנותו של המשיב נלמדת ממכלול הנסיבות האופפות את עניינו והעבירות נשוא הבקשה. החלטה לעצור אדם עד תום ההליכים בתיקי תעבורה אינה שכיחה וניתן רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי לשלום הציבור, חשש שלא ניתן להפיג באמצעות חלופת מעצר (ראה בש"פ 3337/08 גריפאת נ' מדינת ישראל - בימ"ש העליון החלטה מיום 14.3.08).

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ומכלול הנסיבות אני סבור כי במקרה זה מתקיימת עילת מעצר ממספר טעמים:

יש בנהיגתו של המשיב בזמן פסילה פעם שנייה כדי ללמד על מסוכנותו לציבור המשתמשים בדרך. מדובר בעבירה חמורה המלמדת על זלזול בהוראות החוק ובהחלטות בית המשפט.

המשיב נוהג משנת 2004 ולחובתו 11 הרשעות קודמות, בין היתר הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש, גרימת תאונת דרכים ועוד.

לאור כל האמור לעיל, אני סבור שיש בהתנהגותו של המשיב כדי לסכן את ציבור המשתמשים בדרך ומתקיימת עילת מעצר בעניינו.

יצוין כי במסגרת הבקשה נרשם כי למשיב מאסר על תנאי חב-הפעלה כאשר בפועל לא עומד כנגדו כל מאסר מותנה (לא חב ולא בר הפעלה) ובהתאם אין לייחס לו את המסוכנות הגבוהה כפי הנטען בבקשה.

חלופת מעצר:

הגם שקיימת עילת מעצר אני סבור כי ניתן במקרה זה להגן על שלום הציבור באמצעות חלופת מעצר ראויה. כבר נפסק כי "האיזון הראוי בין זכות האדם לחירותו לבין הצורך להגן על שלום הציבור, המעוגן בסעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, מחייב שלא לעצור נאשם - על אף קיומה של עילת מעצר, לרבות חששות לשיבוש הליכי משפט ולסיכון שלום הציבור - אם ניתן להסיר חששות אלה בדרך של שחרור בתנאים מגבילים, שפגיעתם בחירותו של המשיב חמורה פחות. ודוק: מדובר בבדיקה אינדוידואלית בעניינו של כל נאשם ונאשם ולא בהסקת מסקנה כללית על-פי סוג העבירות המיוחס לו. (בש"פ 4414/97 מדינת ישראל נ' סעדה ואח' (טרם פורסם, ניתן ביום 17.7.97).

משעה שמטרת המעצר הינה מניעת המשיב מלנגד לתום ההליכים כנגדו, יש לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חילופית, לפיכך, סבורני כי מן הראוי לבחון את התקיימותה של חלופת מעצר בעניינו של המשיב.

יצוין כי בדיון שהתקיים בבקשה התרשמתי לטובה מהמפקחים וניכר כי הם מבינים את משמעות הפיקוח והחובות שיוטלו עליהם בהקשר זה.

בנוסף אני מביא בחשבון את טענת הנאשם לפיה "שכח" דבר הפסילה וכי נהיגתו בפסילה לא נבעה מ"עזות מצח" וזלזול מופגן.

לאור כל האמור לעיל אני סבור כי ניתן לשחרר את המשיב למעצר בית חלקי בתנאים הבאים:

המשיב ישוחרר למעצר בית חלקי בין השעות 06:00-18:00 בביתו בכפר ראמה בפיקוחם של הגב' כרום הדיר ת.ז. 304874076 או מר כרום אעתמאד ת.ז. 036336857 או מר כרום אחמד ת.ז. 021101514 או גב' כרום חדיזה ת.ז. 021034293 (להלן: "המפקחים").

המשיב יפקיד ערבון כספי על סך 3,000 להבטחת תנאי שחרורו.

המשיב יחתום על ערבות עצמית על סך 10,000 ₪.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

משטרת ישראל תהיה רשאית לבקר בכתובתו של המשיב על מנת לוודא קיומם של תנאי השחרור.

אני פוסל בזאת את המשיב מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה עד תום ההליכים נגדו בתיק זה ואף מעבר ל- 6 חודשים.

אני מוציא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב.

מובהר למשיב כי במידה שיפר את תנאי השחרור, יעצר עד תום ההליכים נגדו.

מילוי כל התנאים הנ"ל מהווה תנאי מוקדם לשחרורו של המשיב ממעצר.

פרוטוקול הדיון מהווה אסמכתא לשחרור.

חומר החקירה מוחזר בזאת לב"כ המשיבה.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ה, 24/06/2015 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

הוקלדעלידימירבכהןויניאק